

دوشنبه ۵ آبان ۱۳۹۹ • ۹ ربیع الاول ۱۴۴۲ • ۲۶ اکتبر ۲۰۲۰

اخبار

گرامیداشت خالق «شازده کوچولو» در سالگرد صدویست سالگی

در لیون، نمایشگاهی به یاد آنتوان دو سنت اگزوپری خالق «شازده کوچولو» برپا شده است. این نویسنده و خلبان اگر زنده بود امسال ۱۲۰ ساله می‌شد.

این نمایشگاه با عنوان «آنتوان دو سنت اگزوپری، شازده کوچولویی در میان مردان» در لیون که شهر زادگاه نویسنده است افتتاح شده و تا ۲۵ آوریل ۲۰۲۱ دایر خواهد بود.

این نویسنده که یک خلبان هم بود و در جریان یک پرواز شناسایی در جنگ جهانی دوم به‌دوید شد به عنوان یک انسان‌دوست، مبارز و گزارشگر نیز شناخته می‌شود.

در این نمایشگاه جنبه‌های رمانتیک و حساسی زندگی وی نیز مورد توجه قرار گرفته است.

در همین حال در تولوز یک نمایشگاه به یاد ین نویسنده از ۱۷ اکتبر شروع به کار کرده که تا ۲۹ آگوست ۲۰۲۱ ادامه خواهد داشت.

نمایشگاه تولوز با عنوان «پرواز پیشگامان» برای گرامیداشت یکی از مشهورترین هوانوردان فرانسوی برگزار شده است. وی در حالی که یک هواپیمای «لایتنینگ پی ۳۸» را می‌راند سال ۱۹۴۴ بر فراز مدیترانه ناپدید شد.

در این نمایشگاه با نمایش عکس‌های آرشویو به مخاطبان اجازه داده می‌شود تا چهره صمیمانه‌تری از این خلبان را مشاهده کنند، دوستی وی با خلبان‌های دیگر، عشق او به همسرش کونسلو، و فیلم‌ها و کتاب‌هایی که درباره وی نوشته شده است.

بخش آخر این نمایشگاه به حضور اگزوپری در نیویورک اختصاص دارد که در آنجا «شازده کوچولو» را نوشت. در این نمایشگاه همچنین مجموعه‌ای از مجسمه‌هایی که با الهام از کتاب مشهور فلسفی وی ساخته شده به نمایش درآمده است.

آنتوان دو سنت اگزوپری ۲۹ ژوئن ۱۹۰۰ در لیون فرانسه متولد شد و ۳۱ جولای ۱۹۴۴ در دریای مدیترانه ناپدید شد. از وی به عنوان پدر مشهورترین و پرخواننده ترین کتاب فرانسوی زبان دنیا یاد می‌شود.

شهر لیون با وجود بحران سلامتی، برنامه‌های متنوعی از لگو تا نقاشی‌ها و حیواناتی که در سفر به آفریقا توصیف شده و کلی برنامه فرهنگی دیگر برای بزرگداشت اگزوپری تدارک دیده است.

در نمایشگاه لیون شماری از اشیایی که به این شهروند مشهور لیون تعلق داشت نیز در معرض دید عموم گذاشته شده است و از جعبه پاستل‌های وی تا دستبند وی که در اعماق مدیترانه پس از سقوط وی کشف شد و نمایش بخش‌هایی از باقی مانده هواپیمای وی نیز در این نمایشگاه ارایه شده است.

این نمایشگاه دو دنیا را در کنار هم آورده است یکی دنیای سنت اگزوپری که سال ۱۹۰۰ در لیون متولد شد و خلبانی پرشور، هوانوردی پیشگام، جنگنده‌ای در جنگ جهانی دوم بود و دیگری مشهورترین شخصیتی که وی خلق کرد یعنی شازده کوچولو.

برای اولین بار سفری در زندگی این نویسنده از طریق آنچه مادر وی گردآوری کرده بود از طریق عکس‌ها، دست‌نوشته‌ها، طرح‌ها و بسیاری از اشیای شخصی وی در این نمایشگاه ارایه شده است.کتابخوانی در کتابفروشی‌های مختلف لیون، رقص ادبی و گرافیکی از جمله برنامه‌های دیگری است که پیش‌بینی شده است.علاوه بر این دو نمایشگاه نیز با عنوان «شاهزاده‌ای در آرگ خود» تا ۳۱ اکتبر و «تجات سیاره شازده کوچولو» در کتابفروشی و باغ ملی شهر لومان که ۵ سال از دوران کودکی نویسنده در آنجا سپری شد، دایر شده است.

برنامه‌هایی برای روخوانی «شازده کوچولو» نیز از اکتبر در مناطق مختلف شهر برگزار شده است.در این برنامه‌ها تمام نکات ایمنی برای مقابله با شیوع کرونا در نظر گرفته شده و اندازه‌گیری دمای بدن مهمانان، استفاده از ماسک، الکل و فاصله‌گیری اجتماعی رعایت می‌شود.

کتاب «عشق و نان» از مجموعه «کلاسیک‌های خواندنی» چاپ شد
مجموعه‌داستان «عشق و نان و داستان‌های دیگر» نوشته جمعی از نویسندگان، به‌تازگی با انتخاب و ترجمه محسن سلیمانی توسط انتشارات پیدایش منتشر و راهی بازار نشر شده است.این‌کتاب یکی از عناوین مجموعه «کلاسیک‌های خواندنی» است که این‌ناشر چاپ می‌کند.
عناوین این‌مجموعه طی ۱۰۰ سال گذشته منتشر شده‌اند و با هدف خوانش دوباره محبوب‌ترین رمان‌های کلاسیک و با همکاری گروه ترجمین توسط این‌ناشر گردآوری و منتشر می‌شوند.به‌تازگی و همراه با «عشق و نان»، کتاب «۲۳ داستان از سرزمین روتاباگ» نوشته کارل سندبرگ از این‌مجموعه چاپ شده است.
این‌کتاب ۱۵ داستان کلاسیک را از نویسندگان مختلف در بر می‌گیرد که پیش از متن هر داستان، نویسنده آن به‌طور کوتاه و مختصر معرفی شده است.
«عشق و نان» نوشته یوهان اوگاست استریندبری، «شاهین» نوشته جوانوای بوکاچو، «حکایت مردی که زیادی فکر می‌کرد» نوشته یانا موراووگوا، «جراحث نامرئی» نوشته کارالی کیشفلاودی، «پیوزن دمدی‌مزاج» از نویسنده‌ای گمنام در چین، «دنی مریض» نوشته کریستیان گلرث، «زبان فراتس» نوشته لودویک توما، «داستان مردی که با زنی لال ازدواج کرد» نوشته فرانسوا رابله، «آخرین درس» نوشته آلفونس دوده، «جنایت در اداره پست» نوشته کارل چاپک، «مجله» نوشته ایزاک بوشو سینگر، «تئوگراف انسانی» نوشته بولسلاف پروس، «خرده‌مالک‌ها» نوشته روبرتو آرتو و «عرق» نوشته ژرژه آمادو داستان‌هایی هستند که در این‌کتاب چاپ شده‌اند.

سلیمان ربیعی فارغ التحصیل نرم افزار است و تقریباً ۶ سال است که در زمینه بازی سازی برای پلتفرم موبایل فعالیت دارد. در این مدت با کمک دوستان‌اش با تیم‌های مختلفی در تولید بازی رایانه‌ای و موبایلی فعالیت داشته است. او درباره مشکلات و معضلاتی که در حوزه بازی‌های رایانه‌ای و موبایلی وجود دارد می‌گوید: گفت‌وگوی سلیمان ربیعی با خبرگزاری مهر را در ادامه می‌خوانید:
او درباره ساخت بازی‌ها و فعالیت‌هایی که در این زمینه داشته است، می‌گوید: بازی‌های مختلفی را کار کردیم که از جمله شاخص‌ترین عناوین می‌توانم به بازی دزدان تخم مرغ، تایپ جنگی و قرآن برای بچه‌ها اشاره کنم. به علت این که تیم ما یک تیم کاملاً فنی است و به علت نبود سرمایه مالی در حال حاضر امکان کار روی پروژه‌های شخصی را نداریم و همه این بازی‌ها هم به صورت همکاری در تولید انجام شده و کارهای فنی آن کاملاً بر عهده تیم ما بوده است.

ربیعی درباره بازی قرآن برای بچه‌ها و استقبال مخاطبان از آن ادامه می‌دهد: بازی قرآن برای بچه‌ها با الگو برداری از بازی bible kids که بازگو کننده داستان‌های موجود در کتب مقدس تورات است برای کودکان است. توسط سازمان فضای مجازی تولید و با همکاری تیم ما نسخه آدریود و آی او اس آن عرضه شد. این بازی در ۳۰ بخش به ارائه داستان‌های موجود در قرآن از خلق آدم تا هجرت پیامبر می‌پردازد. خوشبختانه به دلیل محتوای دینی با استقبال مناسبی رو به‌رو بوده است.

این بازی‌ساز درباره فعالیت‌ها و تصمیماتی که برای آینده در ساخت بازی دارد، می‌گوید: یکی از برنامه‌های آینده ما تمرکز بیشتر بر سیستم بک اند با امکانات کامل برای توسعه‌دهنده‌های بازی است. زیرا یکی از خلأ های اساسی حال حاضر صنعت گیم کشور است و تیم ما و خیلی از بازی سازان اکنون چهار دهه از پیروزی انقلاب اسلامی ایران می‌گذرد و این برابر است با چهار دهه فعالیت نهادهای حکومتی فرهنگی. نهادهایی که قرار بود فرهنگ اسلامی – ایرانی را بین مردم فراگیر کنند تا تحولی در ارزش‌های جامعه به وجود آید. پرسش اصلی این است که نتیجه این همه سرمایه گذاری در عرصه فرهنگ و تأسیس نهادهای مختلف فرهنگی چه بوده است؟ آیا این نهادها توانسته‌اند، مولفه‌های فرهنگی اسلامی و آنچه را که از نظر اسلام «مطلوب» یک جامعه مسلمان است، میان امت نپایندگی کنند؟

ارائه هرگونه پاسخی به این پرسش، جز از طریق پالایش جامعه راه را به بیراهه خواهد برد. سال‌هاست که کم کاری و با پیش گرفتن مسیر غلط را سعی کرده‌اند با برنامه‌های حذفی ببیوشانند. به عنوان مثال اشتباه در مقوله فرهنگ سازی در عرصه فضای مجازی را تلاش کرده‌اند با فیلترینگ یا پایین آوردن سرعت اینترنت جبران کنند، اما چقدر موفق بوده‌اند؟ بپوژه فیلترینگ شبکه‌های اجتماعی چند جواب داده است؟ مگر نه این است که با فیلترینگ شبکه‌های اجتماعی، ناخوداگاه استفاده از فیلترشکن‌ها را میان نوجوانان و جوانان رواج داد؟ فیلترشکن‌هایی که بعضا به محض روشن شدن کاربران را به صفحات مستهجن نیز هدایت می‌کنند.

مساله فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی نگاه غیردستوری به مقوله فرهنگ، میان مسئولان فرهنگی امری فراموش شده است. این در صورتی است که تنها این نگاه است که جواب می‌دهد. اومبرتو اکو، فیلسوف و اندیشمند فقید ایتالیایی در نامه‌های به نوازش خطرات فضای مجازی را اینگونه بیان می‌کند: «فقط می‌خواهم به تو توصیه‌ای بکنم، الان که داری از تبلت استفاده می‌کنی، این عمل می‌تواند برات مضر باشد. نمی‌خواهم به تو توصیه کنم که این کار را نکنی، البته نه به این دلیل که به نظرت مثل یک پیرمرد اححق به نظر نرسم، بلکه چون خودم هم از اینترنت استفاده می‌کنم. تنها توصیه‌ای که می‌توانم به تو بکنم این است که به صدها سایت پرونوگرافی توجهی نکن… اگر من فقط رابطه جنسی را در کامپیوتر می‌دیدم، پدرت هرگز به دنیا نمی‌آمد و تو هم وجود نداشتی».

اگو این چنین ساده خطر بزرگ تماشای پورن در فضای مجازی را برای نوازش گوشزد می‌کند، چرا که می‌داند نمی‌توان کودکان و نوجوانان از داشتن تبلت و استفاده از فضای مجازی منع کرد. اگر منع دستوری وجود داشته باشد، خطرات به مراتب بیشتر از استفاده کودکان از کامپیوتر و فضای مجازی است. در ایران نیز سال‌ها توصیه می‌کردند که کودکان و نوجوانان را از ورود به فضای مجازی منع کنید. آنها نمی‌دانستند که بعدها بیماری به نام کرونا فراگیر خواهد شد که باعث می‌شود حتی آموزش هم وارد عرصه فضای مجازی شود. حال ما مانده‌ایم و فضایی که از ورود به آن ناچاریم و فرهنگی که ساخته نشده است.

به همین دلیل هم هست که مسائل مستهجن فضای مجازی و چالش‌های خطرناک آن همیشه گریبان ما را می‌گیرد. این روزها هم که چالش‌های متعددی چون «مومو» و… فضای مجازی را آلوده خود کرده و خطراتی را متوجه کودکان و نوجوانان می‌کند. حتی این روزها چالش‌های مستهجنی نیز باب شد که قلم از معرفی و نگارش درباره آنها شرم دارد. چالش‌هایی که حرمت و حیا را میان نسل‌ها از بین برده است. چالش‌هایی که هویت فرهنگی ما را هدف قرار داده و توگویی تا موجب از خود بیگانگی ما نشوند، دست از سرمان برنخواهند داشت.

نهادهای آموزشی به دست ناهلان افتاده است اماالله قرایی مقدم، جامعه‌شناس و متخصص حوزه تعلیم و تربیت درباره رواج این چالش‌ها و فراگیر شدن آنها میان نوجوانان و جوانان ایرانی به مهر گفت: از نظر من فروریختگی فرهنگی عمیقی در جامعه به وجود آمده که قابل کتمان نیست. این فروریختگی بر

مستقل این نیاز را حس می‌کنند. قصد داریم چند بازی دیگر هم روی این بستر به صورت شخصی توسعه دهیم.

ربیعی درباره سایت حمایتی همگرا که قرار است از بازی‌سازان حمایت کنند، می‌افزاید: متأسفانه ما نتوانستیم از سامانه همگرا بهره‌مند شویم. چون بازی‌های ما عموماً با مشارکت سایر تیم‌ها پالایش شده بود و ما دسترسی خاصی به آمار این بازی‌ها برای اثبات داشتیم. انتقادی که اضافه شود تا مجموعه‌هایی مثل شما هم بتوانند از چنین مواردی نیز در نظر گرفته شود. این بازی‌ساز در پاسخ به این سوال که فکر می‌کنید چه ساختارهایی به سامانه همگرا باید داشتیم در همین زمینه است که امیدوار بودیم چنین مواردی نیز در نظر گرفته شود. این بازی‌ساز در پاسخ به این سوال که فکر می‌کنید چه ساختارهایی به سامانه همگرا باید داشتیم در همین زمینه است که امیدوار بودیم چنین مواردی نیز در نظر گرفته شود. این بازی‌ساز در پاسخ به این سوال که فکر می‌کنید چه ساختارهایی به سامانه همگرا باید داشتیم در همین زمینه است که امیدوار بودیم چنین مواردی نیز در نظر گرفته شود.

آموزش و پرورش در ایران سیاست‌زده است اثر ندانم کاری وزارت آموزش و پرورش است. سیاست زدگی آموزش و پرورش در ایران هم به طور عام وجود دارد و هم به طور خاص.

وی افزود: هم نهادهایی که وظیفه آموزش و پرورش به طور عام را دارند مانند سازمان صدا و سیما، رسانه‌ها و… و هم نهادهای خاص آموزش و پرورش یعنی مدارس و دانشگاه‌ها همگی سیاست زده و ایدئولوژی دارند.

قرایی مقدم ادامه داد: من به عنوان یک نفر متخصص تعلیم و تربیت به شما می‌گویم که وقتی نهاد آموزش و پرورش به دست ناهلان افتاد و را بدل به جایگاهی برای کسب سود و منفعت شد، دیگر باید فاتحه‌اش را بخواند. به همین دلیل هم جوانان ما دچار فروپاشی فرهنگی شده و بیگانه با فرهنگ ایرانی – اسلامی هستند و همه ما مایوس و سرخورده.

نویسنده کتاب «جامعه شناسی آموزش و پرورش» در ادامه با اشاره به این نکته که از چند دهه پیش هم دلسوزان چنین وضعیتی را پیش‌بینی کرده بودند، گفت: روند بیگانگی فرهنگی از همان مهدکودک‌ها شروع می‌شود. سیاست‌هایی که در چند دهه گذشته در پیش گرفته بودند، معلوم بود که کار را به اینجا خواهد رساند و تضادهای گوناگونی بین نسل‌ها ایجاد خواهد کرد.

جوانان، آرمان‌ها و ارزش‌های نسل قبل را قبول ندارند جامعه‌شناسان مساله شکاف بین نسل‌ها را بارها هشدار داده‌اند.

این شکاف مشکلات مهم